

P o u t ě .

Od nepaměti, protože jsme byli přifařeni ke sv. Jiří v Libušíně, odbývala se v naší obci pouť svatojirská. Vzhledem k tomu, že ve stejný den probíhala pouť v Libušíně, bývala pouť v naší obci velmi málo navštěvována.

Proto se 4. dubna 1929 usneslo obecní zastupitelstvo, aby se pouť odbývala vždy každou druhou neděli v květnu. Bohužel, ani tato změna se neosvědčila.

V roce 1931 podal člen zastupitelstva Jaroslav Davídek návrh, aby se pouť dle staré tradice konala opět svatojirská. Tento návrh byl zastupitelstvem téměř jednohlasně přijat.

V roce 1937 se obecní zastupitelstvo usneslo, aby se naše pouť odbývala vždy neděli po sv. Antonínu a ne společně s Libušínem z důvodů, že naše pouť není navštěvována okolními občany a jest tím zkrácen zdroj obecních příjmů. Téhož roku se konala 13. června. Dopoledne se odbýval promenádní koncert a vlastní pouť s více tanečními zábavami se dokonale vydařila. Pamětníci vzpomínají, že o pouti bývala v obci spousta atrakcí : kolotoče, houpačky, střelnice, Loch Ness, mořská vlna, poníci a v jednom roce dokonce 3 cirkusy najednou a dva z nich postavily stany ve dvorech statků. Stánků bylo spousta a to vše se v jeden den do obce vměstnalo.

Stavební podnikání.

Největší rozmach obce souvisí s rozvojem hornictví, zvláště pak se zahájením provozu dolu Jan v Libušíně.

V roce 1887 bylo ve Svinařově 36 domů. Stavební rozmach byl nastartován postavením dalších dvou hostinců. Za další tři roky bylo pak v obci postaveno 30 domů. Největším stavebním podnikatelem v obci byl Ludvík Doskočil, obchodník z Kladna. Ten koupil v roce 1893 dům čp. 12 a postavil ve Svinařově 2 hostince /Villu a Křenovku/, 1 obchod a 22 rodinných domků, které pak rozprodal. Toto podnikání uskutečňoval od roku 1887 až do roku 1914.

Před první světovou válkou postavil ve Svinařově za Křenovkou podnikatel Reneta z Vinařic 7 domů. Dále postavila Karolína Anýžová 4 domy v Kolonii, František Malina a František Dvořák po třech domech.

Po skončení první světové války vzniklo v roce 1920 "Obecně prospěšné stavební družstvo ve Svinařově", jehož předsedou byl František Paiskr. Toto družstvo postavilo pro své členy v letech 1921-1924 celkem 18 rodinných domů. Tyto domy mají čísla popisná 119 až 137.

Ostatní rodinné domy ve Svinařově si postavili občané jako jednotlivci - stavebníci.

Stromy, park a obecní pozemky.

Lípy na návsi celkem 4 byly vysazeny u kapličky v roce 1901. Jedna z nich v průběhu let uhynula a za ni byla vysazena náhradní při oslavě narozenin T.G.M. dne 7.3.1930 a pod ni vložena láhev s tehdejšími mincemi. Další lípa uhynula v roce 1966, když v její dutině rozdělali oheň tehdy kluci Josef Makovička a Jaroslav Pokorný. V roce 1967 vysadil za tuto lípu Jaroslav Pokorný starší, lípu novou.

Obecní louka byla od návsi až po nynější dětské hřiště. Dělal ji potok. Sklizeň z louky obec každoročně dražila. Část od potoka vlevo měl pronajatu F.Dudek, majitel čp. 19, který na ní měl uskladněné hospodářské vozy a palivové dříví.

Lípy u silnice od současné čekárny k čp. 9 byly vysazeny v roce 1912.

Lípová alej podél cesty ke hřbitovu byla vysazena v roce 1927.

Kaštany na hřišti kopané byly vysázeny v roce 1932. Stromy na západní straně hřiště /za horní brankou/ byly vysázeny v roce 1974.

Parčík u čp. 139 byl zřízen v roce 1938. Dvě ze tří lip v něm vysazených uhynuly.

Vrby u rybníka byly vysázeny v roce 1946.

Okrasné hlohy před budovou OÚ jsou z roku 1948. Tytéž hlohy byly vysazeny po zrušení předzahrádek od čp. 43 k čp. 49. Protože si občané z této ulice stěžovali na velké množství hmyzu, který se v nich zdržuje, byly tyto hlohy v roce 1961 poraženy.

Parčík před OÚ byl založen v roce 1952.

Parčík u pomníku byl zřízen zároveň s instalací pomníku obětí II. světové války v roce 1953.

Dětské hřiště - za rybníkem je z roku 1962. Vybavení hřiště zhotovili A. Šára a B. Burle.

Park - se začal budovat postupně od čekárny současně s pokládáním kanalizace v letech 1962-1972. Definitivní podobu dostal park v roce 1982, kdy byly vykáceny topoly podél rybníka a v parku byly vysazeny stromky a keře a celá plocha byla znovu zatravněna.

Potok z Olšín - byl upraven v roce 1992 a při této úpravě byly na břeh vysázeny nové stromy.

Teplá stráně - je majetkem obce od roku 1923, kdy ji obec koupila od Pozemkového úřadu za 16.000 Kč. V roce 1925 bylo v Teplé stráni pokáceno 18 ořechů a tržba za dřevo byla 2.000 Kč. V roce 1927 byly v Teplé stráni vysázeny třešně. Následkem mrazů v roce 1929 uhynulo v této obecní zahradě 50% stromů.

Rybník - původně bývala na návsi tzv. "obecní louž" do které vyvěraly spodní prameny. Tato louž byla v místech nynější veřejné studny u Kemrovic.

V roce 1913 - byl na obecní louce vykopán a vyvezen rybník, který byl bez přítoku.

V roce 1929 - byl zřízen nový rybníček, opět bez přítoku v místech nynějšího pomníku obětí II. světové války.

V roce 1943 - bylo započato se stavbou nynějšího rybníka a postupně v letech 1948, 1963 a 1967 dostal rybník nynější podobu. Rybník má přímý přívod vody z potoka za Lukášovic.

V roce 1996 - na pozemku, zakoupeném od pí Našincové se nachází rybník zv. Lébrák, který byl napájen ze spodních pramenů. V tomto roce byl rybník prohlouben, vyčištěn a zřízeno stavidlo. Do rybníka byla zavedena voda z potoka pod Homolkou.

Vodárny ve Svinařově.

Stará vodárna - citováno z obecní kroniky: "Mirošovská společnost, která vlastnila důl Jan v Libušíně, neměla dostatek vody a poddolováním v obci se voda ze studní počala ztráceti. Z toho důvodu postavila si vodárnu na dolíku Svinařovském. Koupili pole od Jana Thona z čp. 12 a zhotovily bazén, pramen byl vrchní a dosti mocný. Postavili čerpadlo parní a tlačili vodu do bazénu nad dolem Jan, kamž udělali rozvod a voda šla na potřebná místa samočinně". Stalo se v roce 1890.

Nová vodárna - v roce 1906 postavila v našem katastru novou vodárnu pro svou potřebu obec Libušín. Při komisionálním jednání bylo stanoveno, že obec Libušín bude do dvou nebo tří stojanů ve Svinařově dodávat vodu. To však Libušín nikdy nesplnil. V roce 1909 postavila obec Libušín při vodárně dům čp. 102 jako byt pro strojníka. V roce 1920 povolila naše obec, aby přes naše pozemky byl veden elektrický kabel do Libušínské vodárny. V roce 1932 prostřednictvím Zemského úřadu žádala obec Svinařov za obnovu závazku Libušína, že v obci zřídí 3 stojany, napájené z vodárny. Zemským úřadem však byla žádost zamítnuta s tím, že tento požadavek je již promlčen.

Po roce 1945 byl vytvořen podnik Středočeské vodárny a kanalizace, do kterého byla začleněna i tato vodárna. V létech 1977-1982 byl z této vodárny vybudován rozvod vody pro obec Svinařov. Dnes vodárnu vlastní podnik Vodárny Kladno-Mělník a vodárna je jako úpravna vody propojena se soustavou Klíčava a Mělnická Vrutice.

Cihelny ve Svinařově.

Katastr naší obce je bohatý na ložiska kvalitní cihlářské hlíny. Tato ložiska umožnila založení celkem 5 cihelen v naší obci. Nejstarší zmínka je z roku 1722, kdy je v matrice smečenského děkanství uvedeno, že se narodil Thon Václav, syn Jana Thona - cihláře z čp. 12. Další potomek Thon Franz byl rovněž cihlářem a vnuk Jan Thon je uváděn jako rolník a cihlář. Ve kterých místech vyráběli Thonové cihly se nepodařilo zjistit.

Cihelna v Nazaretě - tato cihelna byla v místech nynějších čísel popisných 186, 188 a 189 /Houda, Blecha, Kadlus/. Nynější čp. 188 bylo určeno jako byt cihlářského mistra. Tuto cihelnu založil v roce 1886 majitel statku čp. 1 Josef Beránek. Cihelna byla v provozu až do roku 1904, kdy ji majitel Jan Hora zrušil.

Cihelna Karla Hory - založil ji před rokem 1890 Karel Hora, majitel statku čp. 4. V roce 1890 postavil při cihelně dům čp. 64, ve kterém bydleli zaměstnanci cihelny. Za první světové války koupil tuto cihelnu stavitel Václav Müller ze Smečna. V roce 1921 si od V. Müllera pronajala cihelnu obec Svinařov a vyráběla cihly ve vlastní režii. V dalších letech koupil cihelnu zpět Karel Hora a cihelna byla v provozu až do roku 1940.

Cihelna v Družstevní ulici - tuto cihelnu založil v roce 1901 tehdejší starosta a podnikatel Ludvík Doskočil. Cihelna stávala v místech nynějších čp. 4, 214 a 227. V roce 1909 postavil L. Doskočil v cihelně dům čp. 95 pro zaměstnance cihelny. Tento dům byl zrušen v roce 1924. Voda, nutná pro provoz, se odebírala ze strouhy a z louže, která byla v místech nynějšího čp. 4. V cihelně byli 4 stálí zaměstnanci na výrobu cihel. Zavážení do pecníku a vyvážení prováděli horníci v době svého volna, po šichtě. V roce 1920 vzniklo v obci "Obecně prospěšné stavební družstvo ve Svinařově", které cihelnu koupilo a vyrábělo v ní cihly pro svou potřebu. Celkem postavilo 18 rodinných domků. Svoji činnost ukončilo v roce 1924 a pak cihelnu prodalo. Cihelnu koupil Boh. Thon ze Smečna. Cihelna zanikla za 2. světové války.

Klapkova cihelna - v roce 1908 Václav Hrstka, rolník z čp. 6 požádal o povolení ke stavbě "polní cihelné pece a hlídačského domku". To byl základ pozdější moderní cihelny. V této základní formě fungovala cihelna až do roku 1927, kdy bylo započato s modernizací a přestavbou na kruhovou strojní cihelnu. Přestavba byla za rok hotova. V roce 1935 byla cihelna rozšířena o zařízení na výrobu krytiny a dehtové lepenky. V roce 1939 byla provedena přístavba strojovny a komor na hlinu. Cihelna fungovala do konce padesátých let, kdy byla znárodněna. Strojní zařízení bylo odvezeno do jiných cihelen a provoz svinařovské cihelny byl zastaven. Z cihelny zbyl pouze obytný dům a dům kanceláře s garáží. V prostoru bývalé cihelny jsou sklady správy spojů.